

2) I § 4 indsættes som nyt *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Overdrages goodwill i tiden 1. juli 1982 til 1. januar 1987, beskattes og afskrives vederlaget efter de hidtil gældende regler, såfremt vederlaget er fastsat i en bindende aftale, som er indgået inden 1. juni 1982.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

3) I § 4, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, ændres »*stk. 1*« til: »*stk. 1* og 2«.

4) I § 4, *stk. 2*, der bliver *stk. 3*, ændres 2. *pkt.* til:

»Dette gælder kun for goodwill, der afstås før den 1. juli 1989, i de tilfælde, der er nævnt i *stk. 2*, dog før den 1. januar 1994.«

Til § 5

5) I § 5, *stk. 1*, indsættes efter »1. juli 1982«: », eller har erhvervet den efter en aftale som nævnt i § 4, *stk. 2*, i tiden 1. juli 1982 til 1. januar 1987.«

Bemærkninger

Til nr. 1

Fremskridtspartiets medlem af udvalget udtaler:

I et meget stort antal interessentskaber er grundlaget aftalekomplekser – som ofte går langt tilbage i tiden – om, at en eller flere af kompagnonerne har pligt til at overtage en anden interessents anpart i virksomheden. F.eks. i tilfælde af denne anden interessents død eller opnåelse af »pensionsalder«.

Disse aftaler indeholder ofte regler, som regulerer prisansættelsen vedrørende goodwill. De pågældende regler er meget forskelligt udformede, men flertallet af dem bør fortolkes på grundlag af de skatteregler om goodwill-afskrivning (og goodwill-beskatning), som gjaldt på tidspunktet, hvor den pågældende forpligtelse blev påtaget.

Den udradering af afskrivningsbeføjelsen på goodwill, som socialdemokrater, konservative m.fl. nu iværksætter, vil i disse tilfælde bevirke, at prisen for den pågældende goodwill kan blive henved dobbelt så stor, som man regnede med ved konciperingen af den pågældende interessentskabskontrakt m.v. Dette vil belaste de(n) fortsættende kompagnon(er) så hårdt, at konsekvensen

undertiden vil blive, at virksomheden går konkurs og arbejdspladser må nedlægges.

For at undgå sådanne urimeligheder stilles det foreliggende ændringsforslag.

Såfremt det vedtages, skal henses til tidspunktet, hvor den pågældende forpligtelse blev påtaget. Hvis f.eks. Andersen og Nielsen før 1939 – hvor der jo heller ikke var adgang til goodwill-afskrivning – indgik i et forretningsmæssigt kompagniskab, hvor det måske nu er deres to sønnesønner, der fortsætter forretningen, og Andersen udtræder med den virkning, at den gamle aftale nu skal anvendes, vil der ikke kunne kræves anvendelse af den hermed foreslåede regel, fordi bestemmelserne om goodwill-vederlagets beregning jo er fastsat på et tidspunkt – i bedsteforældrenes tid – hvor man ikke regnede med nogen goodwill-afskrivning.

Til nr. 2

I interessentskabskontrakter er det ofte aftalt, at en deltager, der udtræder, skal sælge sin goodwill til de øvrige deltagere, og at de øvrige deltagere har pligt til at erhverve den udtrædende deltagers goodwill. I aftalerne kan det være bestemt, at vederlag for goodwill, der afstås og erhverves under disse omstændigheder, skal beregnes på en bestemt måde. Vederlaget vil være fastsat på grundlag af de gældende skatteregler, hvorefter sælgeren skal beskattes og køberen kan afskrive. Tilsvarende aftaler kan forekomme i andre kontraktforhold. For at tilvejebringe en rimelig overgangsordning for disse tilfælde foreslås det, at de gældende regler fortsat skal finde anvendelse, hvis goodwill afstås eller erhverves efter en sådan aftale inden 1. januar 1987. Det betyder, at køberen kan afskrive goodwillen, som om han havde erhvervet goodwillen før den 1. juli 1982, og at sælgeren bliver beskattet som hidtil. Overgangsordningen skal kun gælde, hvis den bindende aftale er indgået inden den 1. juni 1982.

Til nr. 3 og 4

Tab ved afståelse af goodwill, der afskrives efter de hidtil gældende regler, kan efter § 4, *stk. 2*, trækkes fra ved opgørelsen af den særlige indkomst. Dette gælder dog kun, hvis goodwillen afstås inden 1. juli 1989. Ændrin-